

ПРОТОКОЛ

Година 2015

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД

На единадесети декември

две хиляди и петнадесета година

в публично заседание в следния състав:

гр. София

НО, 102 състав

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ

с участието на *СЕКРЕТАР: ЕМИЛИЯ НАЙДЕНОВА*

Сложи за разглеждане докладваното от съдията **НАХД № 14209** по описа за **2015** година.

На поименното повикване в *14:57 часа* се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, редовно призована, се представлява от юрк. с днес представено пълномощно.

ВЪЗЗИВАЕМАТА СТРАНА – СЕМ, редовно призована, се представлява от юрк. също с пълномощно от днес.

СВИДЕТЕЛИТЕ:

редовно призована, лично се явява.

редовно призована, лично се явява.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид редовната процедура по призоваване на страните

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ЯВИЛИТЕ СЕ ЛИЦА:

-годишна, неосъждана, б.д.р. с

жалб., с ЕГН:

Самоличността е снета по данни от л.к. № издад. от МВР-София.

-годишна, неосъждана, б.д.р. с

жалб., с ЕГН:

Самоличността е снета по данни от л.к. № издад. от МВР-София.

СЪДЪТ разясни правата на свидетелите, вкл. и правата им по чл.121, ал.1 и чл.122, ал.2 от НПК.

СЪДЪТ предупреди свидетелите за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК.

СВИДЕТЕЛИТЕ (поотделно): Ясни са ни правата. Известна ни е отговорността. Обещаваме да говорим истината.

СЪДЪТ *изведе* свидетелите пред залата до провеждане на разпита им.

СТРАНИТЕ (поотделно): Няма да сочим доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТКРИВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА жалбата чрез нейното прочитане.

(ПРОЧЕТЕ СЕ)

ЮРК.

Поддържам жалбата.

ЮРК.

Оспорвам жалбата.

Въведен за разпит бе свид.

РАЗПИТАНА каза: Съставила съм АУАН на 14.04.2015г., защото установих след представяне на контролни записи от БТВ съдържащи телевизионни програма „Би Ти Ви” че на 21.10.2014г. за времето от 19:00-20:00 ч. са излъчени 2 обозначени рекламни блока, като общото времетраене на тези два рекламни блока е 13,43 мин. Тези блокове съдържат само търговски съобщения – реклами, в тях няма самопромоция на самия доставчик, няма призови за благотворителност, обществено полезни каузи, а само търговски съобщения, като медийният доставчик е излъчил на 21.10.2014г. за времето от 19:00-20:00 ч. търговски съобщения с времетраене общо на 13 мин. и 43 сек., доставчикът на медийни услуги „БТВ” не е изпълнил разпореждането, че за даден едночасов период рекламният блок при търговските оператори не бива да надвишава 12 минути на час, а с това е нарушен и чл.89, ал.1 от ЗРТ.

Съставен е и друг АУАН преди това, но кога точно не помня и този акт касае това нарушение, но тъй като СЕМ в лицето на неговия председател, на редовно заседание е приел, че доставчикът не е надлежно поканен за връчване на АУАН, и поради тази причина СЕМ решава да не издава наказателно постановление и за това съставих този втори АУАН и за това последствие аз съставих този акт, за който сега разказвам и за който доставчикът е надлежно поканен.

Съставих АУАН по реда на чл.40, ал.2 от ЗАНН, а доставчикът е надлежно поканен, но Актът е връчен при отказ на доставчика в общината, разписан от двама свидетели на отказа за връчване.

При първия АУАН аз поканих представител на медията, но Съвета прие, че не са надлежно поканени и за това не издаде наказателно постановление. Би трябвало да има данни за решението на СЕМ, по принцип всяко решение се качва на интернет страницата

Записите се разпределят по график аз трябваше да гледам предоставените записи тъй като час като такъв е световна мерна единица и

приемаме от 00:00 ч. до 01:00 ч. като едночасов периода, в който да наблюдаваме нарушение или не е нарушение няма определено нито в закона нито инструкцията няма указания води ни това че астрологичен час е мерна единица

Не зная дали СЕМ са изпращали указания към доставчиците относно изчисляването на този период. По закон доставчиците на медийни услуги трябва да пазят контролните записи три месеца след разпространението в ефир със задължението да бъдат обозначени с логото на медията.

Изпращайки писма до доставчиците практика е в тези писма председателя да изисква контролен таймер предвид разпоредбите на закона в случая той е измерен по таймера, който е обозначена ТВ-програма и съответно така той е с час, минута, секунда, принципа на търговските съобщения в рекламните блокове наелепване една за друга предвид на това, че не бива да има празно време в рекламен блок, тъй като се отразява на общата картина на времетраенето, което е допустимо по закон в този смисъл такива паузи няма.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ освободи свидетелката от зала след разпита ѝ.

Въведен за разпит бе свид.

РАЗПИТАНА каза: Доколкото знам настоящото дело е свързано с Акт за нарушение № 102 от м. април на 2015г. Самият период и дата на деянието се повтарят с тези от другия АУАН от м. януари 2015г. с № НД-0129/27.01.2015г.

Процесният АУАН № 102, доколкото си спомням имаше покана, отправена до доставчика от колежката _____ но не си спомням даже дали пристигна представител на нарушителя или акта беше съставен по чл.40, ал.2 от ЗАНН, но така или иначе представен е протокол от заседание на СЕМ и на това заседание през м. март 2015г. не се е стигнало до издаване на НП, като доколкото съм чела протокола, аргументът е, че съответно поканата или доставчикът не е бил надлежно поканен за явяване при съставянето на въпросния АУАН от 27.01.2015г. – това беше смисъла на решението.

Състави се втори АУАН № 102 от 14.04.2015г. и имаше покана за явяване. Аз съм свидетел по установяване на нарушението и съставянето на Акта. Актосъставителката отправи покана до доставчика на медийни услуги, като в посочения в поканата срок не си спомням и не мога да кажа дали в срока се яви упълномощен представител на „БТВ“. Мисля, че не се яви съответно беше постъпила обратна разписка, че поканата е постъпила в деловодството на „Би Ти Ви“, което даде основание колежката да състави Акта по реда на чл.40, ал.2 от ЗАНН, когато представител не се яви.

Актът е съставен въз основа на преглед на диск, предоставен от телевизията на СЕМ, съответно изискан и предоставен от различни дати, и

заради които е прегледан запис за дата 21.10.2014г., времеви интервал от 19:00 ч. до 20:00 ч., и колежката ми даде да прегледам диска, като в левия горен ъгъл на записите има таймер и тайм-код, който посочва датата и отброява минутите и секундите на времето, като в посочения интервал 19:00 ч. – 20:00 ч., след централната новинарска емисия са включени два обозначени рекламни блока, чието общо времетраене бе 13:43 мин., като в тези блокове липсва и не са включени самопромоции за програмите и предаванията на медията, като в този смисъл излъченото не попада в изключението на ал.2 на чл.89 от ЗРТ. В заключение може да се каже, че след като е включил в програмата си на 21.10.2014г. във времеви интервал от 19 ч. до 20 ч. два рекламни блока с общо времетраене 13 мин. и 43 сек., доставчикът „Би Ти Ви Медия Груп“ е нарушил разпоредбата на чл.89, ал.1 от ЗРТ, която предвижда времето за реклами в рамките на всеки едночасов период да не надхвърля 12 минути. Двата рекламни блока във времеви едночасов период, посочен от мен, на посочената дата, са били с обща продължителност 13 мин. и 43 сек., а е трябвало да бъдат общо до 12 минути. Става дума за излъчени рекламни блокове на 21.10.2014г., за време от 19:00 ч. до 20:00 ч.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ *освободи свидетелката след приключване на разпита ѝ.*

ЮРК. Представям поканата за записите, които се изискват от СЕМ, и моля приемоте също и поканата за явяване при съставянето на първия АУАН от 27.01.2015г., която е с дата от преди получаване на искането за записите, което е във връзка с твърдението, че са направили записи, които не са били получени. Представям и три НП по повод на твърдението на СЕМ, че по този начин се измерват времеви едночасови периоди.

ЮРК. Противопоставям се относно приемането на НП, като ако решите да ги приемоте, моля да имате предвид, че изводът, направени от административно-наказващия орган по отношение на НП № 7 и № 8 от 2015г. отново е за кръгъл астрономически един час. Относно НП № 52/2012г. моля да имате предвид, че става дума за рекламен филм, а не за рекламен блок. Противопоставям се относно писмата, защото те се съдържат в преписката. Представям на свой ред критерии за отграничаване на маловажни случаи на нарушения по ЗРТ.

СЪДЪТ, като намери делото за изяснено от фактическа страна без необходимост от събирането на други доказателства, на осн. чл.283 и чл.286 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА всички писмени доказателства по делото, вкл. и представените от двете страни.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ЮРК. Уважаеми господин Председател моля да отмените наказателното постановление по причини, изложени в жалбата представям и моля да приемете писмени бележки.

ЮРК. Моля да постановите решение, с което да отхвърлите подадената жалба като неоснователна и да потвърдите издаденото от председателя на СЕМ наказателно постановление.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание и след неговото приключване установява следното:

Образувано е настоящото производство от „БТВ Медия Груп“ ЕАД, която обжалва Наказателно постановление № РД-10-79/14.07.2015г., издадено от председателя на СЕМ, с което за твърдяно административно нарушение на чл.89, ал.1 от ЗРТ на жалбоподателя е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер 3 000 (три хиляди) лева.

Жалбата се поддържа от процесуалния представител на жалбоподателя, вкл. и с писмени бележки.

Въззиваемата страна – СЕМ, редовно уведомена, се представлява от юрк. която счита че жалбата е неоснователна.

Жалбата е процесуално допустима, като изхождаща от легитимирана страна, при спазване на срока за обжалване и насочена срещу санкционен акт, който подлежи на съдебен контрол.

СЪДЪТ, като се запозна с материалите по делото счита, че е налице процесуално основание за цялостна отмяна на издаденото наказателно постановление, тъй като същото е издадено при грубо нарушение на чл.17 и чл.54 от ЗАНН, което е неотстранимо при съдебната фаза на наказателното производство.

По делото безспорно се установява, че за същото административно нарушение, касаещо същата дата 21.10.2014г., същия времеви период 19:00 – 20:00 ч. със същите два рекламни блока с общо времетраене от 13 мин. и 43 сек., излъчени от същия доставчик на медийни услуги, е бил съставен АУАН с № НД-0129 от 27.01.2015г. от свид.

Със съставянето на АУАН започва административно-наказателното производство като няма хипотеза в ЗАНН, при която наказващ орган да не издава наказателно постановление по повод на съставения АУАН, а единствените хипотези, при които наказващият орган следва да се произнесе по образуваното административно-наказателно производство, са тези по чл.53 и чл.54 от ЗАНН – ако приеме, че има извършено административно нарушение, следва да издаде наказателно постановление, а ако приеме, че няма такова или са

налице другите основания по чл.54 от цит. з., наказващият орган трябва да състави т. нар. резолюция за прекратяване, т.е. да прекрати производството.

Актът на СЕМ, обективиран в протокол № 9 от 24.03.2015г., т.е. протоколно решение на СЕМ, е постановен при драстично нарушение на чл.54 от ЗАНН, тъй като наказващият орган **няма право** на друга преценка дали да издаде или не издаде наказателно постановление, освен посоченото от съда по-горе, като законът императивно задължава наказващият орган да се произнесе по тези два начина и по *никакъв друг* начин, вкл. избрания от СЕМ – да откаже издаване на НП, но без да прекрати вече образуваното производство. Ако има основания, които да карат наказващият орган да счита, че АУАН № НД-0129 от 27.01.2015г. не е връчен на дружеството-жалбоподател, наказващият орган следва да приложи разпоредбите на чл.52, ал.2 от ЗАНН и да върне съставения АУАН, за да бъде предявен на нарушителя.

С липсата на резолюция за прекратяване от страна на наказващия орган по чл.54 от ЗАНН, образуваното административно-наказателно производство със съставен АУАН № НД-0129 от 27.01.2015г. и към настоящия момент е висящо, защото не е завършило по съответния законов ред на ЗАНН, какъвто императивно се предвижда – да се издаде НП, или да се прекрати производството, а това означава, че за същото административно нарушение, и срещу същия нарушител, не може да се съставя втори АУАН и да се издава по него второ наказателно постановление по новообразуваното административно-наказателно производство с АУАН № НД-01-102 от 14.04.2015г., като аргументите на съдебния състав са верни, защото почиват на разпоредбата на чл.17 от ЗАНН и на разпоредбата на чл.24, ал.1, т.6 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН.

Евентуални пропуски, свързани с начина на съставяне на АУАН № НД-01-29 от 27.01.2015г. могат да бъдат проверявани тогава, когато съответният съд в качеството си на въззивна инстанция провери хода на това първо административно-наказателно производство и ако се установи нарушаване на процесуалните правила относно поканването на нарушителя да присъства на съставяне и връчване на АУАН, то наказателното постановление, издадено по повод на този АУАН от 27.01.2015г., ще следва да бъде отменено, но това не дава основание на наказващия орган да издава наказателно постановление по повторно съставения АУАН от 14.04.2015г., без да прекрати висящото административно-наказателно производство, образувано с предходния АУАН от 27.01.2015г.

Но дори и СЕМ да беше прекратил по реда на чл.54 от ЗАНН първото административно-наказателно производство, образувано с АУАН от 27.01.2015г., наказващият орган би изпаднал в същата хипотеза на чл.24, ал.1, т.6 от НПК по повод на второто административно-наказателно производство,

образувано с АУАН от 14.04.2015г., защото е налице идентитет на обективните признаци на нарушението и на нарушителя в двете производства, а чл.24, ал.1, т.6 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН, както и чл.17 от ЗАНН, не допускат да се търси повторно административно-наказателна отговорност за нарушения, които са санкционирани с издадено НП, или за които производството е било прекратено с окончателен акт, какъвто е актът по чл.54 от ЗАНН.

Воден само от тези съображение, без да разглежда въобще въпроса с реализирането или не на състава на административното нарушение, при тези нарушения на основни правила в наказателното и административно-наказателното производство, и в частност правилото за ne bis in idem, наказателното постановление следва да бъде изцяло отменено, и затова на осн. чл.63, ал.1, изр.1, предл.3 от ЗАНН, **СЪДЪТ**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ изцяло като незаконосъобразно и неправилно **Наказателно постановление № РД-10-79 от 14.07.2015г.**, издадено от Председателя на СЕМ, с което на жалбоподателя „Би Ти Ви Медия Груп“ ЕАД за извършено административно нарушение по чл.89, ал.1 от ЗРТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК, пред Административния съд - София-град в 14-дневен срок от днес.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдебното заседание приключи в 15:39 часа.

Протоколът е изготвен съгл. чл.311 вр. чл.129, ал.1 от НПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

РЕШЕНИЕ

№ 1949

гр. София, 21.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ в публично съдебно заседание на двадесет и осми септември през две хиляди и деветнадесета година с:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДЕСИСЛАВА КОРНЕЗОВА

ЛЕНОВЕ: БОРЯНА ПЕТКОВА

РОСИЦА БУЗОВА

при секретаря Илияна Тодорова и с участието на прокурора Милен Ютеров разгледа докладваното от съдията Росица Бузова **КНАХД № 5392** по описа за **2018 година** и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С решение от 11.12.2015 г. по НАХД № 14209/2015 г. на СРС, НО, 102 състав е отменено Наказателно постановление № РД-10-79/14.07.2015 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД със седалище и адрес на управление – гр.София, пл. ”България” № 1, ЕИК 130081393 на основание чл. 126, ал.1 вр. чл. 127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за извършено нарушение на чл.89, ал.1 ЗРТ. Срещу това решение е подадена касационна жалба от СЕМ с оплаквания, че е неправилно постановено в нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН. Касаторът иска тази инстанция да отмени решение от 11.12.2015 г. по НАХД № 14209/2015 г. на СРС, НО, 102 състав и вместо него да постанови друго, с което да потвърди НП № РД-10-79/14.07.2015 г. на председателя на СЕМ изцяло. Представя писмени бележки.

Ответникът „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД чрез адвокат оспори касационната жалба с искане да се остави в сила първоинстанционното решение. Допълнителни съображения са изложени в писмена защита от 12.10.2018 г.

СГП даде заключение, че касационна жалба е основателна.

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 5392/2018 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 21.03.2019 Г.**

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София – град при извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН прие следното:

Според фактическите установявания на Софийския районен съд, чиято задължителност се цени съгласно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, на 21.10.2014 г. в интервала от 19:00 ч. до 20:00 ч. по програма „БТВ“, били излъчени два обозначени рекламни блока с общо времетраене 13 минути и 43 секунди - първият от 19:36:05 ч. до 19:42:55 ч. с продължителност 6 минути и 50 секунди, а вторият от 19:49:08 ч. до 19:56:01 ч. с продължителност 6 минути и 53 секунди. Излъчването им било установено след преглед на предоставен в СЕМ с писмо вх. № НД-02-19-00-9/16.01.2015 г. от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД DVD, съдържащ запис на програмата „БТВ“, излъчена на 21.10.2014 г. При тези констатации бил съставен АУАН № НД-01-29/27.01.2015 г. от _____ – старши инспектор в СЕМ за извършено от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД нарушение на чл.89, ал.1 ЗРТ. С протокол № 9 от редовно заседание на СЕМ, състояло се на 24.03.2015 г., водено от Георги Лозанов – председател на СЕМ, е подложена на обсъждане преписката по АУАН № НД-01-29/27.01.2015 г. и още 19 бр. АУАН съставени на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД за нарушения по чл.89, ал.1 ЗРТ. При преглед на преписките с оглед тяхната законосъобразност, съгласно чл.52, ал.4 ЗАНН е установено, че всички 20 бр. АУАН са съставени по реда на чл.40, ал.2 ЗАНН, без дружеството да е било надлежно поканено за съставяне на АУАН. Поради допуснатото нарушение на производствените правила в взето решение с 5 гласа „за“ председателят на СЕМ да не издава наказателни постановления по образуваните административнонаказателни производства по тези 20 бр. АУАН, включително и по АУАН № НД-01-29/27.01.2015 г. _____ – старши инспектор в СЕМ съставила покана с изх. № НД-02-19-00-126/30.03.2015 г. до „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД да се яви в СЕМ за съставяне на АУАН в тридневен срок. Поканата е получена по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка (ИД) № PS 1040 030UZR 9 на 02.04.2015 г. На 14.04.2015 г. _____ – старши инспектор в СЕМ съставила АУАН № НД-01-102/14.04.2015 г. за извършено от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД нарушение на чл.89, ал.1 ЗРТ. Въз основа на акта било издадено

3ⁿ

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 5392/2018 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 21.03.2019 Г.**

НП № РД-10-79/14.07.2015 г. от председателя на СЕМ, с което на основание чл. 126, ал.1 вр. чл. 127, ал.2 ЗРТ на този доставчик на медийни услуги била наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

Софийският районен съд е приел от правна страна, че административнонаказателната отговорност на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД за извършеното на 21.10.2014 г. нарушение на чл.89, ал.1 ЗРТ е ангажирана два пъти, веднъж със съставяне на АУАН № НД-01-29/27.01.2015 г. и още веднъж със съставяне на АУАН № НД-01-102/14.04.2015 г. Въззивният съд е приел, че актът на СЕМ, обективиран в протокол № 9 от 24.03.2015 г. е съставен при допуснато нарушение на чл.54 ЗАНН, тъй като наказващият орган е отказал образуване на административнонаказателното производство, но без да прекрати това по съставения АУАН № НД-01-29/27.01.2015 г., поради което същото било все още висящо. Първостепенният съд посочва, че дори и първото административнонаказателно производство по АУАН № НД-01-29/27.01.2015 г. да е било прекратено по реда на чл.54 ЗАНН, то наказващият орган отново би изпаднал в хипотезата на чл.24, ал.1, т.6 НПК, тъй като чл.24, ал.1, т.6 НПК вр. чл.84 ЗАНН и чл.17 ЗАНН не допускат да се търси повторна административнонаказателна отговорност за нарушения, санкционирани с вече издадено наказателно постановление, или за които производството било прекратено с окончателен акт, какъвто този по чл.54 ЗАНН. С тези мотиви НП № РД-10-79/14.07.2015 г. на председателя на СЕМ е отменено изцяло.

Първоинстанционното решение е неправилно.

Касационната инстанция не споделя доводите на въззивния съд за допуснато съществено процесуално нарушение при издаването на НП № РД-10-79/14.07.2015 г. Законът изрично не забранява съставянето на два акта за установяване на едно и също административно нарушение, извършено от един и същ правен субект. Наличието на АУАН за същото нарушение и вече висящо административно наказателно производство, което е образувано със съставянето му, не опорочава административнонаказателното производство, образувано със съставянето на друг АУАН, макар и с по-късна дата, което е приключило с издаването на наказателно постановление. В този случай преценката за законосъобразност на наказателното постановление да бъде осъществена с оглед разпоредбата на чл.17 ЗАНН, която забранява окончателно осъденото или оправдано лице да бъде наказвано повторно за същото деяние. Дублирането на наказателни процедури е недопустимо, само

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 5392/2018 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 21.03.2019 Г.**

когато някоя от тях започва или продължава развоя си, след като другата е приключила с влязъл в сила акт.

Целта на забраната за повторно съдене и наказване на едно и също лице за същото деяние е да не се допусне повторение на наказателни процедури, които са приключили с влязъл в сила акт, като закрилата на принципа действия от момента на влизане в сила на първото решение. Правилото въвежда изискване постановеният първи по време акт да има окончателен характер. Следователно, първо е производството, което е приключило с влязъл в законна сила акт, с който е разрешен правният спор относно конкретно деяние, независимо дали е административно нарушение или престъпление.

Видно от представения по делото протокол № 9 от заседание на СЕМ от 24.03.2015 г, на същото е взето решение председателят на СЕМ да не издава наказателни постановления по вече образувани административнонаказателни производства, включително това по АУАН № НД-01-29/27.01.2015 г. С оглед на изложеното, прилагайки неправилно чл.17 ЗАНН, въззивният съд е приел, че НП № РД-10-79/14.07.2015 г. е издадено при допуснато съществено процесуално нарушение в административнонаказателно производство, което било образувано с АУАН № НД-01-102/14.04.2015 г. за нарушение, за което вече е бил съставен акт.

С писмо вх. № НД-02-19-00-9/16.01.2015 г. от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД е представен в СЕМ DVD, съдържащ запис на програмата „БТВ“, излъчена на 21.10.2014 г. От 16.01.2015 г. процесното нарушение по чл.89, ал.1 ЗРТ се явява открито като извършено от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД и съгласно чл.34, ал.1, изр.2, пр.1 ЗАНН е започнал да тече 3-месечният срок за установяването му. АУАН № НД-01-02/14.04.2015 г. е съставен преди този срок да изтече на 16.04.2015 г. По този начин административнонаказателното производство е надлежно инициарано с АУАН № НД-01-102/14.04.2015 г., без просрочие по чл.34, ал.1, изр.2, пр.1 ЗАНН, препятстващо образуването му и/или налагащо прекратяването му. Спазен е и 1-годишният срок по чл.34, ал.1, изр.2, пр.2 ЗАНН от извършване на нарушението на 21.10.2014 г. НП № РД-10-79/14.07.2015г. е издадено преди на 14.10.2015 г. да изтече 6-месечният срок по чл.34, ал.3 ЗАНН от съставянето на АУАН № НД-01-102/14.04.2015 г. При дата на довършване на нарушението по чл.98, ал.1 ЗРТ - 21.10.2014 г., абсолютната давност по чл.81, ал.3 вр. чл.80, ал.1, т.5 НК вр. чл.11 ЗАНН от 4 години и 6 месеца ще изтече на 21.04.2019 г. и понастоящем няма давностно

34

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 5392/2018 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 21.03.2019 Г.**

погасяване на административнонаказателната отговорност, реализирана с НП № РД-10-79/14.07.2015 г

Съгласно чл.89, ал.1 ЗРТ делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути. Това ограничение по чл.89, ал.1 ЗРТ, съгласно чл.89, ал.2 ЗРТ не се прилага за съобщения, направени от оператора във връзка с собствените му програми, предавания и допълнителни продукти, свързани с тези предавания, промоция на европейски филми, както и за призови за благотворителност и общественополезни каузи. За нарушение на разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗРТ, на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 лв. до 20 000 лв. на основание чл.126, ал.1 ЗРТ.

В случая е безспорно установено, че “БТВ МЕДИА ГРУП” ЕАД като доставчик на медийни услуги по чл.4, ал.1 и 2 ЗРТ е излъчил два обозначени рекламни блока с общо времетраене 13 минути и 43 секунди на 21.10.2014 г. в интервала от 19:00 ч. до 20:00 ч. по програма „БТВ“. Безспорно е, тези блокове не могат да се причислят към което и да е изключенията по чл.89, ал.2 ЗРТ, в които лимитът за максимална обща продължителност на рекламните спотове по чл.89, ал.1 ЗРТ не важи.

Понятието “*даден едночасов период*” е въведено с изменението на чл.89 ЗРТ по § 60 от ЗДИЗРТ (ДВ, бр.12 от 2010 г.), едновременно с други промени в ЗРТ, извършени съгласно чл.7а ЗНА за приемането на национално ниво на мерките, необходими за изпълнение на Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 година за изменение на Директива 89/552/ЕО на Съвета относно координиране на някои разпоредби от законовите, подзаконовите и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняването на дейности по телевизионно разпространение (ОВ, L 202, 30.07.1997). В частност с § 60 от ЗДИЗРТ (ДВ, бр.12 от 2010 г.) е транспонирана изменената чрез точка 20 от Директива 97/36/ЕО разпоредба на чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО, съгласно която “*делът на рекламните и пазарните спотове в даден едночасов период не надхвърля 20%*”. Тази е редакцията на български език от текста на Директива 97/36/ЕО и Директива 89/552/ЕО, публикувани в Официалния вестник на Европейските общности, сега Официален вестник на ЕС. На английски език, измененият чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО гласи “*the proportion of advertising spots and teleshopping spots within a given clock hour should not exceed 20%.*” Изчислен в абсолютно изражение, делът от 20% от 60 минути, колкото включва всеки един часови

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 5392/2018 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 21.03.2019 Г.**

период, възлиза на 12 минути. В този смисъл не е налице несъответствие между чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО след изменението по т.20 от Директива 97/36/ЕО, от една страна, и § 60 от ЗИДЗРТ, от друга страна.

Тази нормативна промяна е предшествана от дългогодишни дискусии в Европейската общност по въпроса за “часовия критерий” при излъчването на телевизионна реклама, наличието на разнообразни законодателни решения в държавите-членки и множество интерпретации в практиката. Произтичащо от този контекст, изменението по т.20 от Директива 97/36/ЕО в чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО е насочено към преодоляване на тази разнородност в националните регулации като препятстваща трансграничната телевизия чрез хармонизиране на часовия критерий посредством неговото ограничаване до две алтернативни възможности.

С Комуникация № 2004/С 102/2 на Европейската комисия за тълкуване на някои аспекти от разпоредбите за телевизионна реклама на Директива 89/552/ЕО (ОВ, С 28.04.2004) - точка 2.1 – е пояснено, че при изменението по Директива 97/36/ЕО, законодателят е искал да въведе критерия “*едночасов период*” в чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО, без да специфицира изрично дали има предвид астрономически (естествен) часови период (*natural clock hour*) или застъпващ се часови период (*overlapping clock hour*). Европейската комисия подчертава, че при този подход се гарантира, че телевизионната реклама ще бъде ограничена до 12 минути през всеки отделен един час, като се дава по-голяма гъвкавост на телевизионните оператори при разпределение на рекламните спотове. След този анализ, Европейската комисия постановява, че понятието “*едночасов период*” по чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО следва да се разбира или като *един астрономически час (natural clock hour)*, или като *един застъпващ се час (overlapping clock hour)*. С оглед логиката на астрономическия час, референтните периоди за изчисляване количеството на телевизионните реклами представляват 60 последователни минути, всеки от които започва в 0-та минута и завършва в 59-та минута. Обратното, с оглед логиката на застъпващ се час (*overlapping clock hour*), референтните часове, които се вземат предвид, представляват периоди 60 последователни минути, всеки от които може да започне от всяка минута, следващ нулевата и да завърши през съответния следващ час (например, да започне в 8-та минута на даден час и да изтече в 7-та минута на следващия час). Според Европейската комисия така се постига в максимална степен баланс между свободата да се продуцира телевизионна реклама и защитата на широката общественост, като

35

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 5392/2018 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 21.03.2019 Г.**

се улеснява мониторинга на компетентните власти за спазване на времевите ограничения при това рекламиране.

Доколкото основополагащият принцип за часовото ограничение по чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО не е дефиниран изрично, всяка отделна държава-членка следва при транспонирането на това правило да определи във вътрешното си законодателство часовия период, в който делът на рекламните и телепазарни спотове да не надхвърля 20%, съблюдавайки алтернативата, дадена с Комуникация № 2004/С 102/2 на Европейската комисия.

С чл.34, ал.1 от Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 година за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (ОВ, L 95 от 15.04.2010) е отменена Директива 89/552/ЕО ведно с всички директиви за последователните ѝ изменения, посочени в приложение I, част А. Същевременно цитираното по-горе ограничение е запазено по същество като чл.23, ал.1 от Директива 2010/13/ЕС, който постановява, че *“делът на рекламните и пазарни спотове в даден едночасов период не надхвърля 20%”*. Сред определенията по чл.1 от Директива 2010/13/ЕС няма такова за *“даден едночасов период”*, нито преамбюла ѝ съдържа съображение по този въпрос. Същевременно, доколкото чл.34, ал.2 от Директива 2010/13/ЕС предвижда позоваванията на отменената Директива 89/552/ЕО да се считат за такива към новата Директива 2010/13/ЕС, Комуникация № 2004/С 102/2 на Европейската комисия в частта по т.2.1 относно чл.18 от Директива 89/552/ЕО следва да се счита запазила сила за тълкуването на чл.23 от Директива 2010/13/ЕС. Така е поради съответствието между тези две разпоредби, стара и нова, предвидено в таблицата по приложение II към Директива 2010/13/ЕС, и с оглед напълно идентичните им редакции.

Националният закон чрез чл.89, ал.1 ЗРТ формално възпроизвежда най-напред чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО, а след отмяната ѝ – чл.23, ал.1 от Директива 2010/13/ЕС, без да дефинира в допълнителните свои разпоредби понятието *“едночасов период”*, както и без да определя вида му в рамките на алтернативата, очертана при тълкуването му с Комуникация № 2004/С102/2 на Европейската комисия. Член 89, ал.1 ЗРТ е приет при условията на чл.7а ЗНА като мярка на национално ниво за изпълнение и прилагане на чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО, респективно на Директива 2010/13/ЕС, поради което използването на понятието *“едночасов период”*, установено в тези актове на

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 5392/2018 г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 21.03.2019 г.**

ЕС, съгласно чл.9, ал.2 ЗНА е допустимо за по-голяма точност и яснота в процеса на хармонизирането на вътрешното законодателство с европейското медийно право в тази му част. Същевременно, при липсата на определение на понятието *“едночасов период”* както по Директива 89/552/ЕО (респективно Директива 2010/13/ЕС), така и по ЗРТ, установяването на основополагащия принцип за часовия критерий при ограничаването на спотовете за реклама и телевизионен пазар в рамките на алтернативата по т.2.1 от Комуникация № 2004/C102/2 на Европейската комисия следва да се извлече от други правни инструменти, регулиращи тази материя.

Тази нормативна празнота следва да се преодолее чрез прилагането на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (ЕКТТ), която е приета от държавите-членки на Съвета на Европа и другите договарящи се страни по Европейската културна конвенция, открита е за подписване на 05.05.1989 г. в Страсбург, ратифицирана е със закон от 38^{то} Народно събрание на 04.12.1997 г., обнародван в ДВ, бр.177 от 10.12.1997 г., текстът ѝ в превод е обнародван от Комитета по пощи и далекосъобщения в ДВ, бр.32 от 08.04.1999 г., в сила е за Република България от 01.07.1999 г. Съгласно чл.1 ЕКТТ целта ѝ да улесни трансграничното предаване и препредаване на телевизионни програмни емисии между страните, в т.ч. с унифициране на приложимите за тях правила. Така чл.12, ал.2 ЕКТТ в първоначалната редакция на разпоредбата предвижда *“количеството на телевизионната реклама в рамките на даден едночасов период да не надхвърля 20%”*.

Създаден е съгласно чл.20 ЕКТТ Постоянен комитет за трансгранична телевизия, следящ за изпълнението на ЕКТТ от договарящите се страни и за относимите за нея икономически, технически и политически тенденции след 1989 г. В частност Постоянният комитет е натоварен да следи за готвените промени в Директива 89/552/ЕО, тъй като преговорите по ЕКТТ са водени успоредно с подготовката на тази т.нар. Директива *“Телевизия без граница”*. За да се запази това тяхно съответствие в интерес на правната сигурност на държавите и телевизионните оператори във връзка с приемане на Директива 97/36/ЕО за изменение на Директива 89/552/ЕО, Комитетът на министрите на Съвета на Европа приема Протокол за изменение и допълнение на ЕКТТ на 09.09.1998 г., открит за подписване на 01.10.1998 г. В преамбюла му изрично пише, че с него се отговаря на неотложната нужда, ЕКТТ да бъде изменена и допълнена съобразно Директива 97/36/ЕО, така че конвенцията и директивата

36

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 5392/2018 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 21.03.2019 Г.**

в симетрично променените техните редакции да осигурят единен подход към трансграничната телевизия.

Протоколът за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия е ратифициран със закон, приет от 38^{то} Народно събрание на 12.01.2000 г., обнародван в ДВ, бр.7 от 25.01.2000 г., текстът му е обнародван от Министерството на транспорта и далекосъобщения в ДВ, бр.96 от 11.10.2002 г. и е в сила за Република България от 01.03.2002 г. С чл.16 от Протокола изменение и допълнение на ЕКТТ е предвидено чл.12, ал.2 ЕКТТ да придобие следната редакция: *“Времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто”*. Както ЕКТТ, така и Протоколът изменение и допълнение на ЕКТТ са международни договори, сключени между държави с участие на Република България в рамките на Съвета на Европа, регулирани са от международното право, ратифицирани са конституционен ред със закони, приети от 38^{то} Народното събрание, обнародвани са в “Държавен вестник”, влезли са в сила, за Република България. Следователно съгласно чл.5, ал.4 от Конституцията, ЕКТТ от 1989 г. и Протоколът за изменението и допълнението ѝ от 1998 г. са част от вътрешното право на страната, с приоритет пред тези от нормите му, които им противоречат. Инкорпорирани са в националното законодателство, без да е необходим какъвто и да е друг акт, имат непосредствено действие, правните субекти са длъжни да съобразят с тях и да ги спазват (Решение № 7/02.07.1992 г. по к.д. № 6/1992 г. на Конституционния съд). Следователно ЕКТТ от 1989 г. и Протоколът от 1998 г. са източник на права и задължения на доставчиците на медийни услуги под юрисдикция на Република България по § 1, т.23 от ДР на ЗРТ, без да са необходимо изискванията им да се въвеждат чрез изменения и допълнения на ЗРТ и/или за спазването им да се издава акт на СЕМ. В частност, задължително е ограничението по изменената с чл.16 от Протокола редакция на чл.12, ал.2 ЕКТТ рекламните и телепазарни спотове да не надхвърлят 20% от всеки астрономически час, в абсолютно изражение равняващи се на 12 минути. Същевременно така в допустимата според в т.2.1 от Комуникация № 2004/C102/2 на Европейската комисия за държавите-членки алтернатива при тълкуването на понятието *“едночасов период”* по чл.18, ал.2 от Директива 89/552/ЕО, респ. чл.23, ал.1 от Директива 2010/13/ЕС, във вътрешното ни право с изменената редакция на чл.12, ал.2 ЕКТТ е предвидено да се разбира *един астрономически час* - референтен

**РЕШЕНИЕ ПО КНАХД № 5392/2018 Г. НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ ОТ 21.03.2019 Г.**

период от 60 последователни минути, всеки от който започва в минута “0” и завършва в минута “59”.

С излъчването по програма „БТВ“ на два рекламни спота с обща продължителност 13 минути и 43 секунди в едночасовия период от 19:00 ч. до 20:00 ч. на 21.10.2014 г., „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД е нарушило чл.89, ал.1 ЗРТ, за което законосъобразно на този доставчик на медийни услуги с НП № РД-10-79/14.07.2015 г. на председателя на СЕМ е наложена имуществена санкция по чл.126, ал.1 ЗРТ в нормативния ѝ минимум от 3 000 лв.

След извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, тази инстанция намира оспореното първоинстанционно решение за неправилно постановено, поради което съгласно чл.221, ал.2, пр.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН ще го отмени и вместо него ще постанови друго, с което съгласно чл.222, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН ще реши спора по същество, като потвърди НП № РД-10-79/14.07.2015 г. на председателя на СЕМ.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД,
III-ти касационен състав**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 11.12.2015 г. по НАХД № 14209/2015 г. на СРС, НО, 102 състав и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № РД-10-79/14.07.2015 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД със седалище и адрес на управление – гр.София, пл. ”България” № 1, ЕИК 130081393 на основание чл. 126, ал.1 вр. чл. 127, ал.2 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. (три хиляди лева) за извършено нарушение на чл.89, ал.1 ЗРТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: